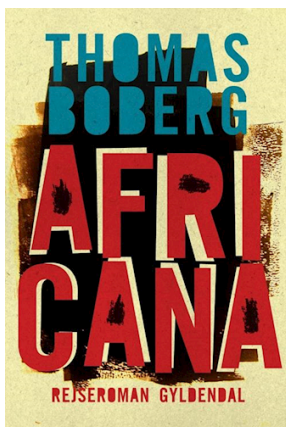

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Søg på en bog

Search

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Podcasts »](#)

Nyhedsbrev:

Email

Tilmeld!

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

☺

Synes godt om 89 personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

Serving method: 3'r▷ ×
party standard javascript
tag:

Af [Henriette Klejs Engelberg](#) | 28. maj 2019

Afrikas stjerne – Thomas Boberg AFRICANA

Er jeg ligeglad med Afrika, spurgte jeg mig selv, da jeg påbegyndte klodsen AFRICANA. Svaret er et rungende nej, viser det sig, for romanen suger mig ind i det brutale kontinent.

En fjern stemme inden i mig, som ikke var min, forsøgte at overtale mig til at kaste mig ud fra altanen. Myndig, overbevisende. Det er den vej, du skal. Ud i mørket. Det er der, du bor. Det uendelige rum. Jeg stod op om natten og kiggede ud i mørket. Jeg så mig selv som død.

Jeg interesserer mig ikke synderligt for Afrika. Det var mit noget tøvende udgangspunkt. Det på trods, kastede jeg mig ud i Thomas Bobergs AFRICANA, og det er jeg glad for, for AFRICANA sparker i den grad døren ind. Den vækker mig og hiver mig ud af den danske forårsslummer og lader mig som en buttet, dansk humlebi summe fortumlet i hælene på Boberg, forbi aromatiske krydderier, malariapiller og kaotiske tilstande i et land med 'grum slum', hvor journalister ikke er velkomne og hvor de busser, der transporterer én rundt er som rasledåser og først kører, når de er fyldt til randen. Jeg glemmer hurtigt min umiddelbart tilbageholdende position.

AFRICANA er en klassisk rejseroman. En roman, hvor bogens jeg, Thomas, rejser til Etiopien med radiodokumentaristen Rebecca. Thomas og Rebecca forelsker sig i hinanden, og deres intime kærlighedsrejse flettes ind i det afrikanske eventyr. Bogen er delt op i flere større afsnit: 'Etiopien 2013', 'Nordvest 2014' og så fremdeles. Hvert større afsnit er inddelt i en masse små, hvori Boberg eminent skifter mellem forskellige typer af tekster, der varierer i både form og indhold. I det ene øjeblik får vi en historisk introduktion til de opdagelsesrejsende Henry Morton Stanley og Mungo Park, i det andet citeres et Inger Christensen-digt og i det tredje er vi på et hotelværelse med halvt ødelagte vinduer, hvor Thomas 'prøver at lytte, prøver at mærke' den etiopiske by han befinder sig i. Hertil kommer passager om Rebecca og hendes familie, faktuelle nærmest poetiske opremsninger om forholdene i Etiopien samt passager, hvor læseren inviteres ind i Thomas' mange og overvældende sanseindtryk. De passager, der foregår i NV centrerer om Thomas' indre følelsesliv, om hvordan han har det ganske skidt, især pga. de livstruende Lariampiller, han har taget ved en fejl, som giver ham sindssygelignende lidelser:

Det er den følelse, at man hurtigt synker ned etage efter etage, ned gennem det blege skin fra solen, ind i skydækket og ned, ud af rammen, der holder billedet i et greb, ned gennem ens egen hjerne og videre ned gennem kroppens indre morads. Man vrøvler om ting, man har glemt.

Disse indadvendte passager i NV står i stor kontrast til scenerne i Etiopien, hvor hans blik vender udad, hvor hans 'hjerne er et stort opspærret øje,' og hvor den største påvirkningskraft kommer fra alt det, Thomas ser omkring sig.

Rebecca har ghanesiske rødder, hvilket er fortælleteknisk heldigt, for hendes historie og hendes umiddelbare slægtskab med etiopierne åbner rejsefortællingen og bringer læseren endnu tættere på de lokale. Deres rejse er som en moderne version af Joseph Conrads HEART OF DARKNESS, hvor den hvide englænder Charles Marlow rejser ned ad Congofloden og ind i sin egen bevidsthed. Begge romaner er barsk læsning – HEART OF DARKNESS for sit billede på det onde i mennesket, AFRICANA for sin glubske fattigdom, sine sindslidelser og sundhedsfarlige hospitalsbesøg – men til forskel fra HEART OF DARKNESS, byder AFRICANA byder også på humoristiske passager.

Det satiriske element implementeres bl.a. med Madame Nielsen, som Thomas får selskab af på en vandretur. Madame er et litteraturmenneske fra Danmark, der vandrer meget, gerne vil vandre med Thomas, en diva, der er på grænsen til det overdrevent irriterende, som Thomas demonstrativt omtaler som 'han', og som for alt i verden *ikke* vil skrives om. Eller fotograferes! Deres vandring sammen er virkelig morsom, de bestiller næsten ikke andet end at provokere hinanden – og ved at inkludere Nielsen i AFRICANA får Boberg det (hidtil?) sidste ord.

'Madame vil have et helt andet æsel, eller han vil have en hest, eller også er det en helikopter, det er ikke til at vide, hvad Madame er så vred over.' Jeg ser den utilfredse Madame Nielsen levende for mig, personen er skind og ben og er blevet frarådet at gå i damekjoler af hensyn til selskabets sikkerhed, og har i stedet – til stor og højlydt frustration og irritation – fået en skjortekjole på. Thomas tager kameraet frem: 'Jeg tager et billede af de to drenge ved et træ der hænger ud over en kant. Madame flagrer nu med armene, nej, nej, no photo, råber han, nej, nej. Han er slet ikke i fokus, alligevel må Madame råbe op.' Så slap dog *af*, altså, tænker jeg sammen med Boberg og fryder mig over, at han ikke har lystret Madames ønske om at blive holdt ude af historien.

På trods af de satiriske indspark, er der noget fuldstændigt lammende over at læse AFRICANA. Thomas' besværlige sind er næsten ikke til at holde ud, for når han er hjemme, længes han efter at komme ud, og når han er ude, konfronteret med alt det fremmede, lider han af stærk dødsangst. Og det er i mine øjne netop dét, AFRICANA handler om. Hvordan møder fremmede andre fremmede? Hvad er egentlig gæstfrihed, og hvordan blander man blandt fremmede ind som fluen på væggen – hvordan undgår man at skille sig ud, når man nu netop brillerer ved at være anderledes?

Jeg var tilbageholden til at begynde med, men læste de sidste mange sider af AFRICANA med et åbent atlas ved min side, så jeg kunne følge de rejsende på kortet. Thomas' dæmoner kombineret med de fysiske rejser, de sociale sammenstød og eksotiske forhold gør AFRICANA til smuk læsning. 'Hun åbnede døren i mig til

Afrika,' skriver Thomas om Rebecca, og måske den sætning er romanens vigtigste. For som Rebecca åbner døren i Thomas, åbnede AFRICANA en dør i mig.

- Forfatter: Thomas Boberg
- Titel: AFRICANA
- Sider: 437
- Pris: 299,-
- Forlag: Gyldendal
- ISBN: 9788702255515

Køb hos Plusbog.dk

Tidligere udgivelser

- [MEXICOCITYDIGTE \(2018\)](#)
- [FANTOMBILLEDE \(2014\)](#)
- [HESTEÆDERNE \(2010\)](#)
- [UNDER UNDER \(2006\)](#)
- [INVITATION TIL AT REJSE \(2005\)](#)

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Roman](#),

- [Ny oversættelse tager læseren ved hånden, når Leopold Bloom vandrer gennem Dublin. James Joyce – ULYSSES](#) · 22-05-2019
- [Formidabelt, sensibelt søvngænger – Leslie Kaplan HIMLENES BOG](#) · 18-05-2019
- [Når livet rummer fejl og anger – Donal Ryan FRA ET SMULT OG STILLE HAV](#) · 09-05-2019
- [Et frem for alt folkeligt foretagende – VMO](#) · 03-05-2019
- [Tragikomisk selvmordsroman – Auður Ava Ólafsdóttir AR](#) · 23-04-2019

Læs også

- [Gennem det ækle og gentagelsen mod en ny form for væren – Madame Nielsen THE MONSTER](#) · 10-12-2018
- [Sprængt fordærv i Mexico-gryde – Thomas Boberg MEXICOCITYDIGTE](#) · 19-01-2018
- [Down by the river – Claudio Magris DONAU](#) · 06-10-2016
- [”Nogle gange er man nødt til at holde op med at være velopdragen” – interview med Peder Frederik Jensen](#) · 29-02-2016
- [Brontosaurens skind – Bruce Chatwin I PATAGONIEN](#) · 29-10-2015